

*Załącznik do uchwały nr 1619 /15
Zarządu Województwa
Zachodniopomorskiego
z dnia 22 października 2015 r.*

*Powiat Sławieński
ul. Sempołowskiej 2a
76-100 Sławno*

WWRPO.VIII.3162.35.2013.KSz

DECYZJA
Nr WWRPO/39/W/2015

podjęta w dniu 22 października 2015 r. przez Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego
w osobach:

*Olgiert Geblewicz - Marszałek Województwa Zachodniopomorskiego,
Anna Mieczkowska - Członek Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego,
Robert Grzywacz - Członek Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego.*

Na podstawie art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267 ze zm.), art. 25 pkt 1 ustawy z dnia 06 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2014 r. poz. 1649 t.j. ze zm.), art. 64 ust. 1 w zw. z art. 55 w zw. z art. 60 pkt 6 i art. 61 ust. 1 pkt 1, art. 67 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885 t.j. ze zm.), art. 67a § 1 pkt 2 ustawy z dnia z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613 t.j. ze zm.) oraz art. 41 ust. 2 pkt 4 i art. 46 ust. 2a ustawy z dnia 05 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2015 r. poz. 1392 t.j.), Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego,

po rozpatrzeniu wniosku Beneficjenta – Powiatu Sławieńskiego z siedzibą przy ul. Sempołowskiej 2a w Sławnie o udzielenie ulgi w spłacie zobowiązań wraz z odsetkami, wynikających z decyzji administracyjnej Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/42/W/2013 z dnia 27 listopada 2013 r. utrzymującej w całości w mocy decyzję administracyjną Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/30/W/2013 z dnia 12 sierpnia 2013 r. orzekającą zwrot środków otrzymanych w ramach umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.02.01.02-32-054/09-00 z dnia 29 sierpnia 2009 r. na realizację projektu pn. „Przebudowa drogi powiatowej nr 0511Z Rusko-Malechowo” w kwocie należności głównej 161 592,99 zł wraz z odsetkami liczonymi jak dla zaległości podatkowych

orzeka o:

- I. Odmowie umorzenia odsetek jak dla zaległości podatkowych naliczonych od kwoty należności głównej stwierdzonej decyzją administracyjną Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/30/W/2013 z dnia 12 sierpnia 2013 r. oraz utrzymującą ją w całości w mocy decyzją administracyjną Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/42/W/2013 z dnia 27 listopada 2013 r.
- II. Umorzeniu postępowania administracyjnego w części dotyczącej rozpatrzenia wniosku Beneficjenta z dnia 25 maja 2015 r. o udzielenie ulgi w postaci przedłużenia terminu

uiszczenia kwoty należności stwierdzonej decyzją administracyjną Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/42/W/2013 z dnia 27 listopada 2013 r. utrzymującą w całości w mocy decyzję administracyjną Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/30/W/2013 z dnia 12 sierpnia 2013 r.

Uzasadnienie

Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego na mocy art. 25 pkt 1 ustawy z dnia 06 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2014 r., poz. 1649 t. j. ze zm., dalej: uzppr), pełni rolę Instytucji Zarządzającej Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Zachodniopomorskiego na lata 2007 – 2013 (dalej: IZ RPO WZ), do której zadań należy m.in. zawieranie z beneficjentami umów o dofinansowanie projektu, zarządzanie środkami finansowymi przeznaczonymi na realizację programu operacyjnego, pochodzącymi z budżetu państwa, budżetu województwa lub ze źródeł zagranicznych, prowadzenie kontroli realizacji programu operacyjnego, w tym kontroli realizacji poszczególnych dofinansowanych projektów, a także odzyskiwanie kwot podlegających zwrotowi, w tym wydawanie decyzji o zwrocie środków przekazanych na realizację programów, projektów lub zadań, o której mowa w przepisach o finansach publicznych.

Beneficjent - Powiat Sławieński z siedzibą przy ul. Sempołowskiej 2a w Sławnie, w dniu 29 sierpnia 2009 r. zawarł z IZ RPO WZ, umowę o dofinansowanie nr UDA-RPZP.02.01.02-32-054/09-00 na realizację projektu pn. „Przebudowa drogi powiatowej Nr 0511Z Rusko – Malechowo” Oś priorytetowa 2 „Rozwój Infrastruktury Transportowej i Energetycznej” Działanie 2.1 „Zintegrowany System Transportowy Województwa”, Poddziałanie 2.1.2 „Lokalna Infrastruktura Drogowa”. Dodatkowo pomiędzy Beneficjentem a IZ RPO WZ zostały zawarte następujące aneksy do umowy: nr UDA-RPZP.02.01.02-32-054/09-01 z dnia 28 grudnia 2009 r., nr UDA-RPZP.02.01.02-32-054/09-02 z dnia 08 czerwca 2010 r., nr UDA-RPZP.02.01.02-32-054/09-03 z dnia 14 lipca 2010 r., nr UDA-RPZP.02.01.02-32-054/09-04 z dnia 31 sierpnia 2010 r., nr UDA-RPZP.02.01.02-32-054/09-05 z dnia 24 listopada 2010 r., nr UDA-RPZP.02.01.02-32-054/09-06 z dnia 26 stycznia 2011 r., nr UDA-RPZP.02.01.02-32-054/09-07 z dnia 31 marca 2011 r., nr UDA-RPZP.02.01.02-32-054/09-08 z dnia 22 lipca 2011 r., nr UDA-RPZP.02.01.02-32-054/09-09 z dnia 19 września 2011 r., nr UDA-RPZP.02.01.02-32-054/09-10 z dnia 16 grudnia 2011 r.

Na mocy zapisów art. 26 ust. 1 pkt 14 uzppr oraz § 11 umowy o dofinansowanie, w dniach 07–09 maja 2012 r., w związku z zakończeniem realizacji projektu oraz złożeniem przez Beneficjenta wniosku o płatność końcową, IZ RPO WZ przeprowadziła kontrolę planową. W toku czynności kontrolnych, w związku z naruszeniem przez Beneficjenta zapisów ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2007 r., nr 223 poz. 1655 tekst jednolity ze zm., dalej: pzp), stwierdzono wystąpienie nieprawidłowości w rozumieniu art. 2 pkt 7 rozporządzenia Rady nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 (Dz. Urz. UE L 210 z 31 lipca 2006 r. ze zm., dalej: rozporządzenie nr 1083/2006). W związku z powyższym na wydatki poniesione przez Beneficjenta z naruszeniem zapisów pzp nałożono korektę finansową. Ponadto uznano część poniesionych w projekcie wydatków za niekwalifikowalne.

Z uwagi na fakt, iż Beneficjent realizował projekt i wykorzystał środki przekazane na ten cel z naruszeniem obowiązujących go w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Zachodniopomorskiego na lata 2007-2013 (dalej: RPO WZ) procedur, IZ RPO WZ pismem z dnia 26 kwietnia 2013 r., wezwała Beneficjenta do zwrotu środków w łącznej kwocie 1 897 011,39 zł wraz z odsetkami jak dla zaległości podatkowych liczonymi od dnia przekazania środków. Zgodnie bowiem z treścią art. 207 ust. 8 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 885 tekst jednolity ze zm., dalej: ufp) w przypadku stwierdzenia okoliczności, że środki zostały wykorzystane z naruszeniem procedur instytucja, która podpisała umowę z beneficjentem, wzywa go do zwrotu środków lub do wyrażenia zgody na pomniejszenie kolejnych płatności w terminie 14 dni od dnia doręczenia wezwania. Ponadto IZ RPO WZ poinformowała Beneficjenta, iż na wydatki poniesione z naruszeniem pzp, ujęte we wniosku o płatność końcową (dla których środki nie zostały jeszcze wypłacone Beneficjentowi), również nałożono korektę finansową w kwocie 87 094,36 zł, o którą zostanie pomniejszona płatność końcową w projekcie.

Ze względu na bezskuteczny upływ terminu wskazanego w ww. wezwaniu, z dniem 21 maja 2013 r. wobec Beneficjenta wszczęte zostało postępowanie administracyjne w przedmiocie zwrotu środków wykorzystanych z naruszeniem procedur.

W wyniku przeprowadzonego postępowania administracyjnego, po przeanalizowaniu całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, IZ RPO WZ zweryfikowała na korzyść Beneficjenta swoje stanowisko w zakresie ustalenia wysokości korekty finansowej, co spowodowało obniżenie kwoty wymaganej do zwrotu.

Wobec powyższego, w dniu 12 sierpnia 2013 r. Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego podjął decyzję nr WWRPO/30/W/2013 orzekającą od Beneficjenta zwrot środków otrzymanych w ramach umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.02.01.02-32-054/09-00, w wysokości 161 592,99 zł wraz z odsetkami liczonymi jak dla zaległości podatkowych, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji. W treści decyzji nadto poinformowano Beneficjenta, iż kwota dotycząca korekty finansowej nałożonej na wydatki ujęte we wniosku o płatność końcową, dla której środki nie zostały jeszcze wypłacone również została pomniejszona i wyniosła 21 613,24 zł.

Beneficjent nie zwrócił środków w terminie wskazanym w ww. decyzji, jednakże korzystając z uprawnienia wynikającego z art. 207 ust. 12 ufp, pismem z dnia 02 września 2013 r. (wpływ do Wydziału Zamiejscowego Urzędu Marszałkowskiego w Koszalinie dnia 02 września 2013 r.) wniósł o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończoną ww. decyzją administracyjną, nie zgadzając się z jej rozstrzygnięciem.

Mając na uwadze powyższe, po ponownym przeanalizowaniu wszystkich okoliczności w sprawie, w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy, Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego w dniu 27 listopada 2013 r. podjął decyzję administracyjną nr WWRPO/42/W/2013 utrzymującą w całości w mocy zaskarżoną decyzję nr WWRPO/30/W/2013 z dnia 12 sierpnia 2013 r.

Beneficjent zaskarżył ww. decyzję administracyjną nr WWRPO/42/W/2013 do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego (dalej: WSA) w Szczecinie. Ponadto Beneficjent wniósł o wstrzymanie wykonania ww. decyzji administracyjnej. Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego postanowieniem z dnia 29 stycznia 2014 r. przychylił się do wniosku Beneficjenta wstrzymując wykonanie ww. decyzji administracyjnej.

Po rozpatrzeniu skargi Beneficjenta, WSA wyrokiem z dnia 06 maja 2015 r. (sygn. akt I SA/Sz 57/15), skargę oddalił. Tym samym, mając na uwadze zapisy art. 61 § 6 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 poz. 270 t. j. ze zm.), zgodnie z którymi wstrzymanie wykonania aktu lub czynności upada w razie wydania przez sąd orzeczenia kończącego postępowanie w pierwszej instancji, ww. decyzja administracyjna nr WWRPO/42/W/2013 z dnia 27 listopada 2013 r. stała się wykonalna.

Wobec powyższego IZ RPO WZ skierowała do Beneficjenta upomnienie z dnia 15 maja 2015 r. nr UP RPOWZ/8/2015, ze wskazaniem kwoty wymaganej do zwrotu oraz informacją, iż w przypadku nieuregulowania należności we wskazanym w upomnieniu terminie, wobec Powiatu Sławieńskiego zostanie wszczęte postępowanie egzekucyjne w celu przymusowego ściągnięcia należności w trybie egzekucji administracyjnej.

W odpowiedzi na powyższe, Beneficjent pismem z dnia 25 maja 2015 r. (wpływ do IZ RPO WZ 26 maja 2015 r.) wniósł do IZ RPO WZ prośbę o przedłużenie terminu na zwrot środków orzeczonych decyzją administracyjną Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/30/W/2013 z dnia 12 sierpnia 2013 r. oraz utrzymującą ją w całości decyzją Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/42/W/2013 z dnia 27 listopada 2013 r. W przedmiotowym piśmie Beneficjent wskazał, że w budżecie Powiatu Sławieńskiego brak jest zabezpieczonych środków finansowych umożliwiających zwrot kwoty dofinansowania projektu. Nadto Beneficjent zaznaczył, iż środki mogą być przesunięte na posiedzeniu Sesji Rady Powiatu, która odbędzie się w późniejszym terminie.

IZ RPO WZ mając na uwadze powyższe, pismem z dnia 08 czerwca 2015 r. zwróciła się do Beneficjenta o określenie czy ww. prośbę Beneficjenta należy traktować jako wniosek o ulgę w spłacie należności, o której mowa w art. 55 ufp. Wobec czego Beneficjent pismem z dnia 17 czerwca 2015 r., potwierdził, iż pismo z dnia 25 maja 2015 r. należy traktować jako wniosek o ulgę w spłacie. Dalej Beneficjent wskazał, iż kwota przeznaczona na spłatę należności stwierdzonych decyzją administracyjną Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/30/W/2013 z dnia 12 sierpnia 2013 r. oraz utrzymującą ją w całości decyzją Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/42/W/2013 z dnia 27 listopada 2013 r. została zabezpieczona na posiedzeniu Sesji Rady Powiatu w Sławnie, które odbyło się w dniu 29 maja 2015 r. Dalej Beneficjent wskazał, iż przez zabezpieczenie środków finansowych przeznaczonych na spłatę ww. zobowiązania, Powiat Sławieński będzie zmuszony do ograniczenia inwestycji drogowych przewidzianych do realizacji w roku bieżącym.

W związku z powyższym, pismem z dnia 25 czerwca 2015 r., IZ RPO WZ zwróciła się do Beneficjenta z prośbą o uzupełnienie ww. wniosku o dokumenty niezbędne do rozpatrzenia i analizy wniosku o udzielenie ulgi. Ponadto pouczone Stronę, iż wniosek o udzielenie ulgi powinien zawierać przytoczenie okoliczności, na których zobowiązany opiera swoje żądanie, tj. uzasadnić dlaczego zobowiązany wnosi o zastosowanie ulgi wraz ze wskazaniem żądanego rodzaju ulgi. Ponadto IZ RPO WZ podkreśliła, iż skoro wniosek Beneficjenta dotyczy odroczenia terminu spłaty należności – niezbędnym jest wskazanie przez Beneficjenta daty, do której wnioskuje o przesunięcie terminu na spłatę zobowiązania wraz z odsetkami.

Beneficjent pismem z dnia 27 czerwca 2015 r. (które wpłynęło do IZ RPO WZ dnia 02 lipca 2015 r.) uzupełnił wniosek o ulgę z dnia 25 maja 2015 r., zwracając się do IZ RPO WZ z prośbą o umorzenie kwoty odsetek w spłacie należności stwierdzonych decyzją administracyjną Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/30/W/2013 z dnia 12 sierpnia 2013 r. oraz utrzymując ją w całości decyzją Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/42/W/2013 z dnia 27 listopada 2013 r. Nadto pismem z dnia 03 lipca 2015 r. Beneficjent przedstawił IZ RPO WZ dokumentację dotyczącą sytuacji ekonomicznej Powiatu Sławieńskiego.

Następnie w dniach 03 i 07 lipca 2015 r. Powiat Sławieński dokonał zwrotu całości wymaganych środków wraz z odsetkami jak dla zaległości podatkowych liczonymi od daty przekazania środków do dnia zwrotu.

Postanowieniami z dnia 24 lipca 2015 r. oraz 24 sierpnia 2015 r. IZ RPO WZ z uwagi na skomplikowany charakter sprawy oraz trwającą analizę całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie (w tym m.in. dokumentów finansowych przedstawionych przez Stronę) przedłużyła postępowanie administracyjne. Następnie pismem z dnia 14 września 2015 r. IZ RPO WZ poinformowała Beneficjenta o zamiarze zakończenia postępowania w przedmiotowej sprawie oraz pouczyła o prawach wynikających z art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r. poz. 267 t.j. ze zm., zwanej dalej: kpa). Nadto wobec konieczności umożliwienia Beneficjentowi zapoznania się z aktami sprawy oraz wypowiedzenia się co do zebranych w sprawie dowodów, a także zgłoszonych żądań, IZ RPO WZ poinformowała Beneficjenta o konieczności przedłużenia postępowania administracyjnego w przedmiocie udzielenia ulgi do dnia 25 października 2015 r.

W związku ze złożonym wnioskiem o udzielenie ulgi w spłacie z dnia 25 maja 2015 r. (wpływ do IZ RPO WZ 26 maja 2015 r.) IZ RPO WZ przeprowadziła postępowanie administracyjne obejmujące całościową ocenę materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie (w tym w szczególności dokumentacji przedłożonej przez Beneficjenta) z uwzględnieniem treści wniosku wraz z uzasadnieniem, a także pełną analizę przytoczonych przez Beneficjenta okoliczności, na których oparł swój wniosek o udzielenie ulgi w spłacie, w tym sytuacji finansowej Beneficjenta oraz stanu prawnego sprawy, co pozwoliło na ustosunkowanie się do przedmiotowego wniosku jak poniżej.

Na wstępie wskazać należy, iż instytucja zarządzająca jest samoistnym organem administracji publicznej, który przygotowuje program operacyjny, zarządza nim oraz nadzoruje jego realizację. Zgodnie z art. 61 ust. 1 pkt 1 ufp organem pierwszej instancji właściwym do wydawania decyzji w odniesieniu do należności, o których mowa w art. 60 pkt 6 ufp, jest w przypadku płatności w ramach programów finansowanych ze środków europejskich organ pełniący funkcję instytucji zarządzającej. Zgodnie bowiem z art. 25 pkt 1 uzppr, za prawidłową realizację programu operacyjnego odpowiada instytucja zarządzająca, którą w przypadku RPO WZ jest Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego. Zapisy uzppr dają IZ RPO WZ możliwość udzielania ulg w spłacie należności pieniężnych o charakterze niepodatkowych należności publiczno – prawnych.

Kwestię ulg w spłacie zobowiązań z tytułu zwrotu środków w ramach programów finansowanych z udziałem środków europejskich regulują przepisy ufp. Zapisy niniejszej ustawy dają IZ RPO WZ możliwość umarzania w całości albo w części, odraczania spłaty lub rozkładania na raty należności pieniężnych o charakterze niepodatkowym należności publiczno-prawnych (art. 64 ust. 1 w zw. z art. 55 ufp). Należności publiczno-prawne należy rozumieć jako należności niebędące podatkami i opłatami, stanowiące dochód budżetu państwa lub budżetu jednostki samorządu terytorialnego, wynikające ze stosunków publiczno-prawnych. Ich podstawą są przepisy powszechnie obowiązującego prawa, a cechą charakterystyczną podporządkowanie w granicach wyznaczonych prawem objętych nimi jednostek organom wyposażonym we władztwo publiczne. Na mocy art. 60 pkt 6 ufp do niepodatkowych należności budżetowych o charakterze publiczno-prawnym należą właśnie należności z tytułu zwrotu środków przeznaczonych na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich oraz inne należności związane z realizacją projektów finansowanych z udziałem tych środków, a także odsetki od tych środków i od tych należności.

Nadto zgodnie z art. 64 ufp właściwy organ, na wniosek zobowiązanego może udzielać ulg w spłacie zobowiązań z tytułu należności, o których mowa w art. 60 pkt 6 ufp, które:

1. nie stanowią pomocy publicznej;
2. stanowią pomoc de minimis - w zakresie i na zasadach określonych w bezpośrednio obowiązujących aktach prawa Wspólnot Europejskich dotyczących pomocy w ramach zasady de minimis;
3. stanowią pomoc publiczną, przeznaczoną na jeden z celów określonych w art. 67 b § 1 pkt 3 lit. a-m.

Z uwagi na fakt, że przepisy ufp nie wskazują przesłanek udzielania ulg w spłacie należności stanowiących niepodatkowe należności budżetowe o charakterze publiczno-prawnym, na podstawie odesłania zawartego w art. 67 ufp, do spraw dotyczących należności, o których mowa w art. 60, nieuregulowanych tą ustawą stosuje się przepisy kpa i odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613 tekst jednolity ze zm., dalej: Ordynacja). W dziale III Ordynacji, kwestia ulg w spłacie zobowiązań uregulowana została w rozdziale 7a - ulgi w spłacie zobowiązań podatkowych. Zatem, stosując odpowiednio przepisy Ordynacji (art. 67a § 1 Ordynacji), właściwy organ może udzielić zobowiązanemu ulgi w spłacie zobowiązań stanowiących niepodatkowe należności budżetowe o charakterze publiczno-prawnym w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem zobowiązanego lub interesem publicznym, tj.:

- odroczyć termin płatności podatku lub rozłożyć zapłatę podatku na raty;
- odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości podatkowej wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji podatkowej;
- umorzyć w całości lub w części zaległości podatkowe, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.

Przewidziane powyżej uprawnienie organu może zostać zrealizowane w stosunku do konkretnego Beneficjenta środków europejskich na jego wniosek i w zależności od rodzaju zawnioskowanej ulgi.

Podkreślenia wymaga, iż decyzja wydana na podstawie art. 67a § 1 Ordynacji ma charakter uznaniowy, co wynika jak podkreślił WSA w Poznaniu w wyroku z dnia 16 stycznia 2014 r. (sygn. akt III SA/Po 748/13) z użytego przez ustawodawcę sformułowania "organ może udzielić" (art. 64 ufp). WSA zaznaczył, na co wielokrotnie wskazywano w orzecznictwie sądowym, że pozostawienie organowi swobody wyboru określonego rozwiązania ma miejsce dopiero w przypadku stwierdzenia, że w sprawie występuje któraś z przesłanek określonych w art. 67a § 1 Ordynacji (ważny interes podatnika lub interes publiczny). Dopiero wówczas organ w sposób uznaniowy podejmuje decyzję, czy przyznać ulgę w spłacie zobowiązania, czy też, mimo istnienia przesłanek o których mowa w art. 67a § 1 Ordynacji, odmówić udzielenia takiej ulgi. Ponadto jak podkreślił WSA w Poznaniu, w wyroku z dnia 7 lutego 2013 r. (sygn. akt I SA/Po 826/12), instytucja udzielenia ulgi w spłacie zaległości podatkowych przewidziana w Ordynacji opiera się na tzw. uznaniu administracyjnym, co jednak nie oznacza, że ustawodawca pozostawił organom zupełną swobodę w jej stosowaniu. Przepis ten pozostawia do uznania organu podatkowego istnienie lub nieistnienie w konkretnej sprawie szczególnych okoliczności przemawiających za udzieleniem ulgi, lecz decyzja w przedmiocie ulgi musi zawierać uzasadnienie stanowiska organu. Stanowisko to musi być oparte na zebranych i należycie ocenionym materiale dowodowym. Podkreślenia wymaga także, iż decyzja w zakresie ulgi w spłacie zaległości podatkowych jest instytucją szczególną w systemie prawa podatkowego i taki też charakter winny mieć okoliczności uzasadniające pozytywne załatwienie sprawy. Ponadto zgodnie z wyrokiem WSA w Krakowie z dnia 22 stycznia 2013 r. (sygn. akt III SA/Kr 437/12), uznanie administracyjne charakteryzuje się tym, że organ administracji publicznej ma możliwość wyboru pozytywnego lub negatywnego dla Strony rozstrzygnięcia. Rozstrzygnięcie to nie może mieć jednak charakteru dowolnego, lecz musi być wynikiem wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy, wszechstronnego zebrania oraz rozpatrzenia w sposób wyczerpujący materiału dowodowego, zaś decyzja winna spełniać wymogi wskazane w art. 107 § 1 i § 3 kpa. Niewątpliwie jednak organ, w pierwszej kolejności, musi stwierdzić, czy w konkretnym przypadku w ogóle istnieje ważny interes zobowiązanego lub interes publiczny, mając na uwadze, że obie wskazane przesłanki mają równorzędny charakter, zatem obie w trakcie postępowania muszą być rozpatrzone.

Użyte w art. 67a § 1 Ordynacji zwroty: ważny interes podatnika i interes publiczny, nie mają stałego zakresu treści. Są to swoiste klauzule generalne, odsyłające do ocen pozaprawnych. To wszystko sprawia, że w identyfikowaniu powyższych pojęć szczególnego znaczenia nabiera orzecznictwo sądów administracyjnych.

Odnosząc się do poszczególnych pojęć, należy wskazać, iż ważny interes podatnika wymaga zaistnienia takich zdarzeń, na które sam podatnik nie mógł mieć wpływu, nawet przy dołożeniu nadzwyczajnej staranności. Zgodnie z wyrokiem WSA w Szczecinie z dnia 16 stycznia 2003 r. sygn. akt SA/Sz 945/01, ważny interes podatnika (o którym mowa w art. 67a § 1 Ordynacji) to sytuacja, w której z powodów nadzwyczajnych, losowych przypadków podatnik nie jest w stanie uregulować

zaległości podatkowych. Zdarzeniem losowym będzie np. zaistniałe, niespodziewane zdarzenie, niezależne od woli podatnika, które może spowodować, że ten znalazł się w trudnej sytuacji materialnej, niepozwalającej mu na zapłatę należności. Ponadto, zgodnie z wyrokiem WSA w Lublinie z dnia 15 marca 2013 r. (sygn. akt I SA/Lu 612/12) ważnego interesu podatnika, będącego jedną z przesłanek udzielenia ulgi nie można utożsamiać z subiektywnym przekonaniem podatnika o potrzebie umorzenia zaległości podatkowej. Przeciwnie, przez ważny interes podatnika należy rozumieć nadzwyczajne względy, które mogłyby zachwiać podstawami egzystencji podatnika. W wyroku z dnia 18 kwietnia 2012 r. (sygn. akt II FSK 2118/10) Naczelny Sąd Administracyjny (dalej: NSA) wyjaśnił, że ogólną dyrektywą interpretacyjną przy wykładni pojęcia "ważnego interesu podatnika" powinno być uznanie wyjątkowości instytucji przyznawania wszelkich ulg w spłacie zobowiązań. Dalej NSA wskazał, że chodzi o sytuacje wyjątkowe, losowe, niezależne od działań podatnika np. klęskę żywiołową czy nagłą ciężką chorobę. Inne rozumienie tego pojęcia doprowadziłoby do uznania, że każdy podatnik znajdujący się w trudnej sytuacji ekonomicznej spełniałby przesłanki do uzyskania ulg w spłacie zobowiązań. W orzecznictwie sądowo-administracyjnym wskazuje się, że pojęcia ważnego interesu podatnika nie można ograniczać tylko i wyłącznie do sytuacji nadzwyczajnych, czy też zdarzeń losowych uniemożliwiających uregulowanie zaległości, gdyż pojęcie to funkcjonuje w szerszym znaczeniu (wyrok WSA w Krakowie z dnia 29 maja 2013 r. sygn. akt I SA/Kr 447/13). Nadto podkreślenia wymaga, iż ważny interes podatnika musi istnieć obiektywnie, a nie wyłącznie w przekonaniu Beneficjenta składającego wniosek o przyznanie ulgi. Z subiektywnego punktu widzenia podatnika, w każdej sytuacji może mieć on ważny interes w uzyskaniu danej ulgi.

Wyjaśniając natomiast znaczenie drugiej z przesłanek, należy odnieść się do wyroku WSA w Warszawie z dnia 29 maja 2006 r. (sygn. akt. III SA/Wa 1964/05), gdzie wskazano, iż pojęcie terminu "interesu publicznego" nie ma stałego zakresu treści, lecz jest to zespół ogólnie zarysowanych celów, które należy wziąć pod uwagę w procesie stosowania prawa i zawsze odnieść go do indywidualnej sytuacji podatnika występującego z wnioskiem o umorzenie zaległości podatkowych. Niemożność jednoznacznego zdefiniowania tego pojęcia powoduje, że w każdym indywidualnym przypadku jego znaczenie może uwzględniać różne aspekty wskazanych wyżej wartości. Orzecznictwo jednakże wypracowało jednolity pogląd definiujący na potrzeby analizowanego przepisu pojęcie "interesu publicznego" rozumianego jako dyrektywa postępowania nakazująca respektowanie wartości wspólnych dla całego społeczeństwa takich jak sprawiedliwość, bezpieczeństwo, zaufanie do organów władzy, równość traktowania podmiotów będących w podobnej sytuacji, czy realizację zobowiązań podatkowych. Jak wskazał WSA w Kielcach w wyroku z dnia 10 października 2012 r., sygn. akt I SA/Ke 623/12 analiza decyzji organów prowadzi do wniosku, że pojęcie przesłanki "interesu publicznego" zrównane zostało z interesem budżetu państwa. Tymczasem nie ma podstaw do przeciwstawiania interesu publicznego jako sprzecznego z indywidualnym interesem obywatela. Podnosi się również, że jakkolwiek w interesie publicznym leży, aby wszyscy zobowiązani wywiązywali się z obowiązku zapłaty należności, to interes publiczny należy rozumieć nie tylko jako potrzebę zapewnienia maksymalnych środków po stronie dochodów w budżecie państwa, ale też jako ograniczenie jego ewentualnych wydatków np. na zasiłki dla bezrobotnych czy pomoc społeczną (wyrok WSA w Szczecinie z dnia 04 września 2012. r. sygn. akt I SA/Sz 217/13).

Należy zauważyć, iż postępowanie w sprawie udzielenia ulgi wszczęte zostało na skutek złożonego przez Beneficjenta wniosku, zatem taki wniosek powinien być uzasadniony, i to w interesie podatnika leży podanie do wiadomości organu wszystkich okoliczności sprawy i dopilnowanie ich utrwalenia w dokumentach. Wnioskodawca musi mieć świadomość, że zgodnie z ogólną zasadą postępowania dowodowego, ciężar dowodzenia spoczywa na tym, kto wywodzi określone skutki prawne. Niemniej jednak wskazać należy, iż brak jest jednoznacznych regulacji ustawowych w sprawie elementów z jakich powinien składać się wniosek o udzielenie ulgi. Należy zatem przyjąć, iż we wniosku podatnik winien przedstawić co najmniej podstawowe elementy wymagane w podaniu tj. wskazanie osoby, od której pochodzi, jej adres i żądanie oraz czynić zadość innym wymaganiom ustalonym w przepisach szczególnych (art. 63 kpa). Nadto poza treścią żądania wnioskodawca zobowiązany jest wskazać, okoliczności, które jego zdaniem uzasadniają udzielenie przedmiotowej ulgi. Zgodnie z wyrokiem NSA z dnia 23 września 1999 r. (sygn. akt SA/Sz 116/98, niepubl.) jeżeli wnioskodawca powołuje się na przesłankę ważnego interesu podatnika lub interesu publicznego musi wykazać, na czym one w jego konkretnym przypadku polegają. Powyższe oznacza, że oczekując określonego, korzystnego dla siebie rozstrzygnięcia, Strona postępowania winna, działając we własnym interesie, przedstawić organowi dowody stanowiące uzasadnienie żądania. Zatem inicjatywa dowodowa i obowiązek wykazania okoliczności uzasadniających złożony wniosek o zastosowanie ulgi obciąża Stronę postępowania. Organ nie może się jednak ograniczyć jedynie do analizy podniesionych przez podatnika we wniosku argumentów (wyrok NSA z dnia 28 października 2003 r.,

sygn. akt SA/Bd 1830/03). Na organie ciąży obowiązek ustalenia wszystkich istotnych okoliczności faktycznych, w tym również przesłanek zastosowania ulg w spłacie podatków (art. 7 kpa). Zgodnie z unormowaną w ww. zasadą prawdy obiektywnej organy administracji publicznej podejmują wszelkie kroki niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy. Zgodnie z tą zasadą organ prowadzący postępowanie ma obowiązek zebrania i rozpatrzenia materiału dowodowego, aby ustalić stan faktyczny sprawy zgodny z rzeczywistością. W szczególności jest obowiązany dokonać wszechstronnej oceny okoliczności konkretnego przypadku na podstawie analizy całego materiału dowodowego, a stanowisko wyrażone w decyzji uzasadnić w sposób wymagany przez przepisy kpa (wyrok NSA w Warszawie z dnia 26 maja 1981 r., sygn. akt SA 810/81). Obowiązki organu prowadzącego postępowanie, które wynikają z omawianej zasady, odnoszą się w pełnym zakresie do omawianych decyzji uznaniowych, gdyż uprawnienie organu do wydawania takich decyzji nie zwalnia tegoż organu z obowiązku zgromadzenia i wszechstronnego zbadania materiału dowodowego i wydania decyzji o treści przekonywującej pod względem prawnym i faktycznym (wyrok NSA w Warszawie z dnia 19 marca 1981 r., sygn. akt SA 234/81). Trafnie wskazuje się w orzecznictwie sądowym, że granice uznania administracyjnego wyznacza omawiany art. 7 kpa. Oznacza to, że organ administracyjny podejmując rozstrzygnięcie powinien uwzględnić interes społeczny i słuszny interes obywatela. Nadto organ administracji, działając w ramach uznania administracyjnego, powinien wszechstronnie i dokładnie zbadać wszystkie okoliczności faktyczne, mające istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy - art. 77 kpa (wyrok NSA w Warszawie z dnia 21 lipca 1998 r., sygn. akt II SA 506/98). Tym samym organ winien wszechstronnie i w sposób wyczerpujący przeprowadzić analizę materiału dowodowego, dotyczącego sytuacji Wnioskodawcy i dokonać oceny czy w rozpatrywanej sprawie zachodzi przesłanka ważnego interesu podatnika lub interesu publicznego, których wystąpienie uzasadniałyby udzielenie ulgi. Podkreślić bowiem należy, iż udzielenie ulgi w spłacie należności nie stanowi przywileju samego w sobie. Jest to forma pomocy udzielonej przez państwo po to, by poprzez niestosowanie zasady (egzekwowania należności) nie doprowadzić do skutków niepożądanych z punktu widzenia tak społecznego, jak i indywidualnego, odnoszącego się do Wnioskodawcy, a także osób zależnych od niego. Chodzi zatem o to, by wskutek dochodzenia zaległości państwo nie poniosło w efekcie kosztów większych niż w wypadku zaniechania korzystania z tego uprawnienia. Zwrócił na to uwagę m.in. NSA w wyroku z dnia 03 lipca 2007 r. (sygn. akt I FSK 1026/2006).

Mając na uwadze informacje zebrane w przedmiotowej sprawie, w tym treść oraz uzasadnienie złożonego przez Beneficjenta wniosku o ulgę w spłacie, a także ustalenia poczynione z urzędu, IZ RPO WZ dokonała w pierwszej kolejności zbadania czy w tym konkretnym przypadku w ogóle zaistniał ważny interes zobowiązanego lub interes publiczny (zgodnie z art. 67a § 1 Ordynacji). Warto dodać, iż obie wskazane przesłanki mają równorzędny charakter, zatem obie w trakcie postępowania muszą być rozpatrzone.

Wobec powyższego, odnosząc się jednocześnie do przesłanki ważnego interesu zobowiązanego należy wskazać, iż badając sytuację Beneficjenta organ powinien przeanalizować sytuację ekonomiczną zobowiązanego, a także uwzględnić jej przyczyny. Dopiero zestawienie tych elementów wraz z wysokością należności do spłaty, pozwala na ocenę ważnego interesu podatnika. W związku z powyższym, IZ RPO WZ ustaliła, że w badanym stanie faktycznym sytuacja nadzwyczajna uzasadniająca umorzenie przez IZ RPO WZ odsetek naliczonych od należności wymaganej do zwrotu nie zaistniała. Beneficjent dysponuje środkami finansowymi, które mógłby przeznaczyć na spłatę zobowiązania. IZ RPO WZ w przedmiotowej sprawie wykryła nieprawidłowość w postaci naruszenia przez Beneficjenta przepisów pzp, tym samym na wydatki poniesione niezgodnie z procedurami nałożyła korektę finansową, do której zwrotu Beneficjent został wezwany pismem z dnia 26 kwietnia 2013 r. Obowiązek zwrotu przez Beneficjenta środków wykorzystanych z naruszeniem procedur wraz z odsetkami jak dla zaległości podatkowych wynika wprost z art. 207 ust. 1 ufp. Beneficjent podpisując umowę o dofinansowanie zobowiązał się do stosowania jej zapisów, w tym także zapisów obowiązującego prawa, wytycznych i procedur w ramach RPO WZ. W § 7 umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.02.01.02-32-054/09-00 z dnia 29 sierpnia 2009 r. określa procedurę odzyskiwania przez IZ RPO WZ środków nieprawidłowo wykorzystanych. Tym samym Beneficjent miał świadomość konsekwencji finansowych związanych z realizacją projektu niezgodnie z procedurami.

Na podstawie przedłożonej przez Beneficjenta dokumentacji – kwartalnych sprawozdań o stanie zobowiązań według tytułów dłużnych oraz poręczeń i gwarancji (Rb-Z) za lata 2012-2015, IZ RPO WZ ustaliła m.in., iż:

- 1) kwota zadłużenia ogółem w roku 2012 wyniosła (...) zł, w tym zobowiązania bankowe w kwocie (...) zł (kredyty i pożyczki długoterminowe) oraz zobowiązania sektora finansów publicznych w kwocie (...) zł;

- 2) kwota zadłużenia ogółem w roku 2013 wyniosła (...) zł, w tym zobowiązania bankowe w kwocie (...) zł (kredyty i pożyczki długoterminowe) oraz zobowiązania sektora finansów publicznych w kwocie (...) zł;
- 3) kwota zadłużenia ogółem w roku 2014 wyniosła (...) zł, w tym zobowiązania bankowe w kwocie (...) zł (kredyty i pożyczki długoterminowe), zobowiązania dotyczące gospodarstw domowych w kwocie (...) zł oraz zobowiązania sektora finansów publicznych w kwocie (...) zł;
- 4) kwota zadłużenia ogółem na koniec I kwartału 2015 r. wyniosła (...) zł, w tym zobowiązania bankowe w kwocie (...) zł (kredyty i pożyczki, w tym długoterminowe w kwocie (...) zł oraz krótkoterminowe w kwocie (...) zł), zobowiązania dotyczące gospodarstw domowych w kwocie (...) zł oraz zobowiązania sektora finansów publicznych w kwocie (...) zł.

Ponadto z zaświadczenia wystawionego przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych w dniu 17 czerwca 2015 r. wynika, iż Starostwo Powiatowe w Sławnie nie posiada zaległości w opłacaniu składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne oraz Fundusz Pracy. Natomiast z zaświadczenia wystawionego przez Naczelnika Urzędu Skarbowego w Koszalinie wynika, Starostwo Powiatowe w Sławnie nie posiada zaległości podatkowych według stanu na dzień 24 czerwca 2015 r.

Również z urzędu ustalono, iż ze sprawozdań kwartalnych o nadwyżce/deficycie (Rb-NDS) opublikowanych na stronie internetowej Powiatu Sławieńskiego (<http://bip.powiatstawno.pl>, w zakładce: budżet/sprawozdania budżetowe) na lata 2012-2015 wynika, że:

- 1) w budżecie na rok 2012 zaplanowano (po zmianach) dochody na poziomie (...) zł, wydatki w kwocie (...) zł, deficyt na poziomie (...) zł, przychody ogółem w kwocie (...) zł oraz rozchody ogółem w kwocie (...) zł;
- 2) w budżecie na rok 2013 zaplanowano (po zmianach) dochody na poziomie (...) zł, wydatki w kwocie (...) zł, deficyt na poziomie (...) zł, przychody ogółem w kwocie (...) zł oraz rozchody ogółem w kwocie (...) zł;
- 3) w budżecie na rok 2014 zaplanowano (po zmianach) dochody na poziomie (...) zł, wydatki w kwocie (...) zł, deficyt na poziomie (...) zł, przychody ogółem w kwocie (...) zł oraz rozchody ogółem w kwocie (...) zł;
- 4) w budżecie na rok 2015 zaplanowano (po zmianach) dochody na poziomie (...) zł, wydatki w kwocie (...) zł, deficyt na poziomie (...) zł, przychody ogółem w kwocie (...) zł oraz rozchody ogółem w kwocie (...) zł.

Jednocześnie wskazać należy, iż Beneficjent nie przedłożył formularza informacji przedstawianych przy ubieganiu się o pomoc de minimis. W piśmie z dnia 25 czerwca 2015 r. IZ RPO WZ wskazała, iż dokument ten winien być dostarczony jeśli dotyczy on Beneficjenta. IZ RPO WZ uznała zatem, iż okoliczności w związku z którymi ww. formularz miał być złożony nie miały miejsca.

Jak obrazują przywołane dane finansowe, Beneficjent nie pozostaje w sytuacji finansowej, która uniemożliwiałaby mu spłatę zadłużenia, stąd wniosek o umorzenie odsetek IZ RPO WZ uznaje za niezasadny. W latach 2013-2014 (oraz częściowo w 2015 r.) wykonanie budżetu w zakresie uzyskanych dochodów i poniesionych wydatków pokazuje, iż plany budżetowe zostały w zasadniczej mierze zrealizowane. Powiat jest podmiotem mającym stałe dochody w roku budżetowym. Wskazania wymaga, iż podstawę gospodarki finansowej jednostki samorządu terytorialnego w roku budżetowym stanowi jej budżet uchwalany w formie uchwały budżetowej, który jest rocznym planem dochodów i wydatków oraz przychodów i rozchodów tej jednostki. Uchwała ta stanowi podstawę gospodarki finansowej jednostki samorządu terytorialnego w roku budżetowym, zawiera także plany przychodów i wydatków zakładów budżetowych, gospodarstw pomocniczych jednostek budżetowych i funduszy celowych oraz dochodów własnych jednostek budżetowych. W budżecie jednostki samorządu terytorialnego mogą być tworzone rezerwa ogólna i rezerwy celowe. Jednostka samorządu terytorialnego nie została pozbawiona możliwości kształtowania swojej polityki finansowej oraz wpływu na sposób wykorzystania posiadanych środków finansowych, aczkolwiek jej swoboda w dysponowaniu tymi środkami w porównaniu do przedsiębiorców działających w ramach swobody działalności gospodarczej jest znacznie ograniczona. Nie można jednak zapomnieć, że ustawodawca nie wykluczył możliwości dokonywania zmian w uchwałach budżetowych jednostek samorządu terytorialnego. Prowadzenie gospodarki w oparciu o zaplanowany budżet, uwzględniać musi także zasady dyscypliny finansów publicznych. To jednak nie zwalnia podmiotu z obowiązku racjonalnego projektowania swoich wydatków w roku budżetowym, w tym uwzględnienie potencjalnych kosztów prowadzonych postępowań administracyjnych czy sądowych. Zdaniem IZ RPO WZ ponoszenie strat przez Powiat Sławieński nie oznacza spełnienia przesłanek do udzielenia ulgi. Strata jest jedynie nadwyżką sumy kosztów uzyskania przychodów nad osiągniętymi przychodami i nie oznacza braku środków finansowych. Co więcej jak wynika z analizowanej dokumentacji finansowej, w każdym kolejnym roku (aż do 2024 r.) Powiat Sławieński zaplanował w budżecie środki na spłatę przewidzianych strat.

Co istotne jak wynika z wykazu zobowiązań długoterminowych budżetu, Powiat Sławieński zaciągał kredyty i pożyczki w bankach, a zatem stanowił dla banków podmiot wiarygodny, który posiada zdolność kredytową i spłaca swoje zobowiązania w terminie. Beneficjent przedłożył IZ RPO WZ uchwałę Rady Powiatu w Sławnie z dnia 25 czerwca 2015 r. nr VII/V/51/15 w sprawie zmiany Wieloletniej Prognozy Finansowej Powiatu Sławieńskiego na lata 2015-2024 wraz z załącznikiem. Dane wynikające z długoterminowej prognozy finansowej na lata 2015-2024, potwierdzają, iż Powiat Sławieński przewiduje środki na spłatę zobowiązań w długoterminowym planie finansowym. To zaś oznacza, że Powiat jest w stanie spłacać swoje zobowiązania. Powołanie się przez Beneficjenta na powstałe w poszczególnych latach zadłużenie Powiatu Sławieńskiego (wynikające ze sprawozdań Rb-Z za lata 2012-2015) nie może zostać uznane za przesłankę uzasadniającą umorzenie zobowiązania. Ponadto należy wskazać, iż z dokumentacji przedstawionej przez Beneficjenta wynika, iż Powiat Sławieński nie posiada zaległości w opłacaniu składek na ubezpieczenie społeczne, zdrowotne oraz Fundusz Pracy, a także nie posiada zaległości podatkowych. Z uwagi na brak zadłużeń Beneficjenta wobec Urzędu Skarbowego uznać należy, iż Beneficjentowi wystarcza środków finansowych na regulowanie zobowiązań publiczno – prawnych, a zważywszy na udzielenie Powiatowi Sławieńskiemu kredytów przez banki, można wywnioskować, iż w ocenie banków Beneficjent posiada wiarygodność finansową i środki na spłatę rat kredytowych. W tym miejscu należy wskazać, iż zgodnie z wyrokiem NSA w Warszawie z dnia 31 stycznia 2006 r. (sygn. akt II FSK 257/05) obciążenia kredytowe, które zaciągnięte zostały dobrowolnie przez Beneficjenta nie mogą być traktowane priorytetowo w stosunku do tych obligacyjnych.

Odnosząc się do przesłanki interesu publicznego udzielenia ulgi w spłacie, IZ RPO WZ wzięła pod uwagę okoliczności dotyczące pełnionych przez Beneficjenta zadań i ich znaczenia oraz przesłanki, którymi kierował się rozpoczynając m.in. inwestycję w ramach RPO WZ. A zatem IZ RPO WZ przeprowadziła analizę, czy w przedmiotowej sprawie w ogóle wystąpiła przesłanka interesu publicznego. Wskazać należy, iż Powiat wykonuje zadania publiczne o charakterze ponadgminnym. Funkcje powiatu mają charakter uzupełniający w stosunku do gminy, natomiast gospodarkę finansową Powiat prowadzi samodzielnie na podstawie budżetu. Zadania Powiatu zostały zdefiniowane w art. 4 ustawy z dnia 05 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2013 r. poz. 595 t.j. ze zm.). I tak do zadań Powiatu należą w szczególności sprawy z zakresu: edukacji publicznej; promocji i ochrony zdrowia; pomocy społecznej; wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej; polityki prorodzinnej; wspierania osób niepełnosprawnych; transportu zbiorowego i dróg publicznych; kultury oraz ochrony zabytków i opieki nad zabytkami; geodezji, kartografii i katastru; gospodarki nieruchomościami; administracji architektoniczno-budowlanej; gospodarki wodnej; ochrony środowiska i przyrody; rolnictwa, leśnictwa i rybactwa śródlądowego; porządku publicznego i bezpieczeństwa obywateli; ochrony przeciwpowodziowej, przeciwpożarowej i zapobiegania innym nadzwyczajnym zagrożeniom życia i zdrowia ludzi oraz środowiska; przeciwdziałania bezrobociu oraz aktywizacji lokalnego rynku pracy; ochrony praw konsumenta; obronności czy działalności w zakresie telekomunikacji. Zatem jak wynika z powyższego, przedmiotem zadań realizowanych przez Beneficjenta jest zaspokajanie potrzeb lokalnej wspólnoty samorządowej tworzonej przez jej mieszkańców, co bez wątplenia wpisuje się w drugą – obok ważnego interesu zobowiązanego – przesłankę udzielenia ulgi określoną w art. 67a § 1 Ordynacji, tj. przesłankę ważnego interesu publicznego. Rozpoczynając realizację projektu pn. „Przebudowa drogi powiatowej nr 0511Z Rusko-Malechowo”, Wnioskodawca miał na uwadze potrzeby i komfort życia mieszkańców Powiatu Sławieńskiego. Na uznanie zasługuje także fakt, iż Powiat stara się przeznaczyć swoje środki finansowe na inwestycje mające na celu rozwój wspólnoty samorządowej oraz jej terytorium, podejmując trud pozyskiwania zewnętrznych źródeł finansowania przedsięwzięć. Nadto jak wskazał Beneficjent w piśmie z dnia 24 czerwca 2015 r., Powiat Sławieński planował przeprowadzić kilka inwestycji drogowych, m.in. przebudowę drogi powiatowej nr 3742Z na odcinku Tyń-Pałowo na odcinku 5,8 km, przebudowę drogi powiatowej w miejscowości Sińczyca na odcinku 1,1 km. Łączny koszt inwestycji drogowych wynosi ok. 8,6 mln zł, co jest znacznym obciążeniem finansowym dla budżetu Powiatu Sławieńskiego. Beneficjent wskazał, iż poprzez zabezpieczenie środków finansowych przeznaczonych na spłatę należności wobec IZ RPO WZ, będzie zmuszony do ograniczenia inwestycji drogowych przewidzianych do realizacji w roku bieżącym. Wobec powyższego wskazać należy, iż mając na względzie pełnione przez Beneficjenta zadania i ich znaczenie oraz przesłanki, którymi kierował się rozpoczynając m.in. inwestycję w ramach RPO WZ, można uznać, iż w sprawie wystąpiła przesłanka ważnego interesu publicznego. Jednak sytuacja w jakiej znalazł się Beneficjent nie pozwala w ocenie IZ RPO WZ, na udzielenie ulgi w postaci umorzenia odsetek jak dla zaległości podatkowych naliczonych od kwoty należności głównej stwierdzonej decyzją administracyjną Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/30/W/2013 z dnia 12

sierpnia 2013 r. oraz utrzymując ją w całości w mocy decyzją administracyjną Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/42/W/2013 z dnia 27 listopada 2013 r.

Po analizie dokumentów finansowych, a także mając na uwadze dokonany przez Powiat Sławieński w dniu 03 i 07 lipca 2015 r. zwrot należności wraz z odsetkami liczonymi jak dla zaległości podatkowych, należy wskazać, iż zapłata odsetek nie spowodowała konieczności sięgania przez Beneficjenta do środków pomocy państwa, także nie naruszało to zasad i wartości wspólnych dla całego społeczeństwa. Beneficjent zapewnił w budżecie środki na spłatę zobowiązania wraz z odsetkami, co prowadzi do wniosku, iż Beneficjent dysponował środkami na spłatę powstałego zobowiązania. Warto też dodać, iż w sytuacji gdy nie jest to konieczne, uwzględnienie wniosku o udzielenie ulgi w postaci umorzenia należności byłoby sprzeczne z ważnym interesem publicznym, gdyż ciężar spłaty należności, w sytuacji rezygnacji organu z należnych mu świadczeń, obciążyłby budżet województwa. Zatem w przedmiotowej sprawie, ciężar spłaty należności, w sytuacji rezygnacji IZ RPO WZ z należnych jej na mocy art. 207 ust. 1 ufp świadczeń, obciążyłby budżet Województwa Zachodniopomorskiego. Żadne okoliczności nie przemawiają za kredytowaniem przez województwo spłaty należności publiczno – prawnych (w drodze umorzenia odsetek za zwłokę) w sytuacji, gdy zobowiązany posiada zdolność kredytową. Skoro zatem Powiat Sławieński dysponuje zdolnością kredytową i zaciąga nowe zobowiązania, które na bieżąco spłaca, brak jest podstaw do umorzenia naliczonych odsetek. Należy mieć na uwadze, iż udzielanie ulg w spłacie poprzez umorzenie zobowiązania podatnikom, których sytuacja materialna pozwala na ich uiszczenie, nie leży w interesie społecznym.

Zobowiązania podatkowe są należnościami publiczno – prawnymi, a obowiązek ich ponoszenia obciąża każdego obywatela. Wszelkie zwolnienia podatkowe w systemie prawa polskiego są wyjątkiem i istotnym odstępstwem od zasad powszechności opodatkowania i równości podatników wobec przepisów prawa oraz odejściem od konstytucyjnej zasady sprawiedliwości. Relacja art. 67a Ordynacji do zasady powszechności opodatkowania wyrażonej w art. 84 Konstytucji wskazuje, że ma ona charakter wyjątku od zasady, co oznacza konieczność jego ścisłej wykładni i stosowania jako normy o charakterze szczególnym, w sytuacjach naznaczonych taką właśnie cechą. Teza ta znajduje potwierdzenie w licznych orzecznictwie sądów administracyjnych. Dopuszczalność umorzenia należności publiczno – prawnych przewidziana jest przepisami art. 64 ust. 1 ufp w zw. z art. 60 pkt 7 ufp oraz art. 55 ufp i stanowi jedną z rodzajów ulg w spłacie zobowiązań, przy czym o umorzeniu decyduje właściwy w sprawie organ (art. 58 ust. 1 pkt 1 – 4 ufp) – zawsze na wniosek dłużnika. Jak wskazuje NSA w wyroku z dnia 07 marca 2014 r. (sygn. akt II GSK 2084/12), podejmowana na zasadzie art. 64 ust. 1 w zw. z art. 55 ufp decyzja o umorzeniu należności ma charakter uznaniowy. Co do zasady uznanie administracyjne oznacza możliwość wyboru przez organ, w określonym stanie prawnym i faktycznym, konsekwencji prawnej. Innymi słowy, decydując na zasadzie uznania administracyjnego organ podejmuje rozstrzygnięcie w sposób nieskrępowany, a o ostatecznym wyborze sposobu rozstrzygnięcia powinny zdecydować przesłanki celowości i słuszności działania, które z kolei stanowią wypadkową wyważenia przez organ, z uwzględnieniem norm prawnych mających zastosowanie i znaczenie w danej sprawie, słusznego interesu strony i interesu publicznego.

W tym miejscu należy się odnieść do wniosku Beneficjenta o udzielenie ulgi w postaci przedłużenia terminu uiszczenia kwoty należności stwierdzonej decyzją administracyjną Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/30/W/2013 z dnia 12 sierpnia 2013 r. oraz utrzymując ją w całości w mocy decyzją administracyjną Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/42/W/2013 z dnia 27 listopada 2013 r. Wskazania wymaga, iż zgodnie z brzmieniem art. 105 § 1 kpa, w sytuacji, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości albo w części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości albo w części. Bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego, o której stanowi powyższy przepis, oznacza, że brak jest któregoś z elementów materialnego stosunku prawnego, a wobec tego nie można wydać decyzji załatwiającej sprawę przez rozstrzygnięcie jej, co do istoty (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 24 stycznia 2012 r., sygn. akt II OSK 2104/10). Umorzenie jako środek ostateczny, niweczący dotychczasowe wyniki postępowania stosować należy, gdy osiągnięcie celu postępowania administracyjnego staje się bezzasadne z uwagi na okoliczności stanowiące trwałą i nieusuwalną przeszkodę do jego kontynuowania. Zgodnie z wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 06 marca 2013 r., sygn. akt II SA/GI 1392/12 sprawa administracyjna jest bezprzedmiotowa w rozumieniu art. 105 § 1 kpa wtedy, gdy nie ma materialnoprawnych podstaw do władczej (w formie decyzji administracyjnej) ingerencji organu administracyjnego. Odnosząc powyższe do niniejszej sprawy, wskazania wymaga, iż Beneficjent pismem z dnia 25 maja 2015 r. wniósł o udzielenie ulgi w postaci przedłużenia terminu uiszczenia kwoty należności wymaganej do zwrotu. Podczas

postępowania administracyjnego w przedmiocie udzielenia ulgi, tj. w dniu 03 i 07 lipca 2015 r. Beneficjent zwrócił całość wymaganych środków wraz z odsetkami. Tym samym z uwagi na dokonanie ww. zwrotu środków, wniosek Beneficjenta o przedłużenie terminu na ich zwrot jest bezzasadny, a postępowanie administracyjne prowadzone w części dotyczącej rozpatrzenia wskazanego wniosku Beneficjenta podlega umorzeniu, z uwagi na brak przedmiotu postępowania.

Konkludując wskazać należy, iż po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, IZ RPO WZ stwierdziła, że w przedmiotowej sprawie nie zaistniała przesłanka wskazana w art. 67a § 1 Ordynacji, uzasadniająca zastosowanie ulgi w spłacie, tj. przesłanka ważnego interesu zobowiązanego. Jednakże uznano, że wystąpiła przesłanka interesu publicznego, niemniej IZ RPO WZ nie znalazła podstaw uzasadniających umorzenie odsetek, o które wniósł Beneficjent. Jak wskazał WSA w Gorzowie Wlkp. w wyroku z dnia 06 listopada 2014 r. (sygn. akt II SA/Go 678/14) trzeba też mieć na uwadze, iż w przypadku decyzji uznaniowych nawet spełnienie przez stronę ustawowych przesłanek kwalifikujących do przyznania danego prawa, rozstrzygnięcie może być dla strony niekorzystne. Fakt, iż nie spełniono żądania Beneficjenta nie oznacza, że doszło do przekroczenia granic uznania administracyjnego. Organ może bowiem – w granicach tego uznania – nie uwzględnić wniosku strony, o ile sprecyzuje w sposób racjonalny przyczyny tego stanu rzeczy (tak: WSA w Gliwicach w wyroku z dnia 02 sierpnia 2012 r., sygn. akt I SA/GI 895/12).

Wobec powyższego, na podstawie analizy całokształtu zebranego materiału, biorąc pod uwagę okoliczności w jakich znalazła się Strona, Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego orzeka jak w sentencji.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji nie służy odwołanie, jednakże Strona niezadowolona z decyzji może się zwrócić do Instytucji Zarządzającej RPO WZ z siedzibą w Szczecinie przy ul. Korsarzy 34, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Marszałek Województwa Zachodniopomorskiego